»Loven er kongens våben«

Hans Højærværdighed*
Garland F. Byers, Jr., J.D., D.D.‡
Biskop for folkeslagene, under apostolisk hverv

Der står skrevet, at Satan er denne verdens konge og gud.[1] Satan fristede Jesus ved at sige til ham, at han ville give ham herredømme over jordens riger, hvis blot Jesus ville falde ned og tilbede ham.[2] Vor Herre afslog naturligvis i sin retfærdighed, men bestred ikke desto mindre ikke, at Satan havde magt til at give ham netop det, der blev lovet.[3] Derfor har Satan ikke alene åndelig magt og myndighed, kun i det omfang Gud tillader og giver lov til det,[4] men også magt i den fysiske verden og myndighed gennem dem, der følger ham med et fordærvet sind, et ondt hjerte og et begær efter magt.[5] Disse helvedes menneskelige redskaber bruger loven som et våben mod Kirken og de troende og gør det, som er tænkt til det gode, til et redskab for det onde.[6] Dette projekt påviser tilfælde, hvor dette er sket i fortiden, sker i nutiden eller er ved at ske i den umiddelbare fremtid. Gennem loven kan djævelen sikre sig menneskehedens trældom, uden at der affyres et eneste skud fra et gevær.[7] Ja, verdens trældom er profeteret for de sidste tider.[8] I et sådant tilfælde er ingen krig nødvendig i den fysiske verden, for krigen har allerede fundet sted i det åndelige rige og viser sig blot i det fysiske rige (jorden), idet en lov underskrives med en pen.[9] Når først en verdslig lov er indført, hvad enten denne lov forbyder tilbedelsen af Kristus, menneskers forsamling i Kristi navn eller de midler, hvorved mennesker kan forblive frie gennem deres gudgivne ret til at forsvare sig mod tyranni,[10] er loven meget vanskelig at ændre uden et mirakel.[11] Derfor er bøn, kirkegang og tjeneste for Gud så livsvigtige.[12]

Slutnoter

1

»...dem, i hvem denne Verdens Gud har forblindet de vantros Tanker, for at Lyset ikke skulde skinne fra Evangeliet om Kristi Herlighed, han, som er Guds Billede.« 2. Korintherbrev 4,4 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Nu gaar der Dom over denne Verden, nu skal denne Verdens Fyrste kastes ud...« Johannes 12,31 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Jeg skal herefter ikke tale meget med eder; thi denne Verdens Fyrste kommer, og han har slet intet i mig...« Johannes 14,30 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »...men om Dom, fordi denne Verdens Fyrste er dømt.« Johannes 16,11 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »...hvori I fordum vandrede efter denne Verdens Tidsaand, efter hans Vis, som hersker over Luftens Magt, over den Aand, der nu er virksom i Genstridighedens Børn...« Efeserbrevet 2,2 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Vi vide, at vi ere af Gud, og hele Verden ligger i det onde.« 1. Johannesbrev 5,19 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »De have Afgrundens Engel til Konge over sig; hans Navn er paa Hebraisk Abaddon , og paa Græsk har han Navnet Apollyon.« Åbenbaringen 9,11 (den autoriserede oversættelse 1871/1907).

2

»Atter tager Djævelen ham med sig op paa et saare højt Bjerg og viser ham alle Verdens Riger og deres Herlighed; og han sagde til ham: „Alt dette vil jeg give dig, dersom du vil falde ned og tilbede mig.“ Da siger Jesus til ham: „Vig bort, Satan! thi der er skrevet: Du skal tilbede Herren din Gud og tjene ham alene.“« Matthæus 4,8–10 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Og han førte ham op og viste ham alle Verdens Riger i et Øjeblik. Og Djævelen sagde til ham: „Dig vil jeg give hele denne Magt og deres Herlighed; thi den er mig overgiven, og jeg giver den, til hvem jeg vil. Dersom du altsaa vil tilbede mig, skal den helt tilhøre dig.“ Og Jesus svarede ham og sagde: „Der er skrevet: Du skal tilbede Herren din Gud og tjene ham alene.“« Lukas 4,5–8 (den autoriserede oversættelse 1871/1907).

3

»Og Djævelen sagde til ham: „Dig vil jeg give hele denne Magt og deres Herlighed; thi den er mig overgiven, og jeg giver den, til hvem jeg vil.« Lukas 4,6 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »...Vig bort, Satan! thi der er skrevet: Du skal tilbede Herren din Gud og tjene ham alene.« Matthæus 4,10 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Nu gaar der Dom over denne Verden, nu skal denne Verdens Fyrste kastes ud...« Johannes 12,31 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Jeg skal herefter ikke tale meget med eder; thi denne Verdens Fyrste kommer, og han har slet intet i mig...« Johannes 14,30 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Vi vide, at vi ere af Gud, og hele Verden ligger i det onde.« 1. Johannesbrev 5,19 (den autoriserede oversættelse 1871/1907).

4

»Og Herren sagde til Satan: Se, alt det, han har, være i din Haand; kun paa ham selv lægge du ikke din Haand; da gik Satan ud fra Herrens Ansigt.« Job 1,12 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Og Herren sagde til Satan: Se, han være i din Haand; dog var hans Liv!« Job 2,6 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »...Simon, Simon! se, Satan begærede eder for at sigte eder som Hvede. Men jeg bad for dig, at din Tro ikke skal svigte; og naar du engang omvender dig, da styrk dine Brødre!« Lukas 22,31–32 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Der er ikke kommet andre end menneskelige Fristelser over eder, og trofast er Gud, som ikke vil tillade, at I fristes over Evne, men som sammen med Fristelsen vil skabe ogsaa Udgangen af den, for at I maa kunne udholde den.« 1. Korintherbrev 10,13 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Og han greb Dragen, den gamle Slange, som er Djævelen og Satan, og bandt ham for tusinde Aar og kastede ham i Afgrunden og lukkede og forseglede over ham,

for at han ikke mere skulde forføre Folkeslagene, førend de tusinde Aar vare til Ende; derefter skal han løses en lille Tid.« Åbenbaringen 20,2–3 (den autoriserede oversættelse 1871/1907).

5

»I ere af den Fader Djævelen, og eders Faders Begæringer ville I gøre. Han var en Manddraber fra Begyndelsen af, og han staar ikke i Sandheden; thi Sandhed er ikke i ham. Naar han taler Løgn, taler han af sit eget; thi han er en Løgner og Løgnens Fader.« Johannes 8,44 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »...og de kunde blive ædru igen fra Djævelens Snare, af hvem de ere fangne til at gøre hans Villie.« 2. Timotheusbrev 2,26 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Men ligesom Jannes og Jambres stode Moses imod, saaledes modstaa ogsaa disse Sandheden: Mennesker, fordærvede i Sindet, forkastelige i Troen.« 2. Timotheusbrev 3,8 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »...og idelige Rivninger hos Mennesker, som ere fordærvede i Sindet og berøvede Sandheden, idet de mene, at Gudsfrygten er en Vinding .« 1. Timotheusbrev 6,5 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Hvoraf kommer det, at der er Krige og Stridigheder iblandt eder? mon ikke deraf, af eders Lyster, som stride i eders Lemmer? I begære og have ikke; I myrde og misunde og kunne ikke faa; I føre Strid og Krig. Og I have ikke, fordi I ikke bede...« Jakobsbrevet 4,1–2 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Og Dyret, som jeg saa, var ligt en Panter, og dets Fødder som en Bjørns, og dets Mund som en Løves Mund; og Dragen gav det sin Kraft og sin Trone og stor Magt.« Åbenbaringen 13,2 (den autoriserede oversættelse 1871/1907).

6

»Men vi vide, at Loven er god, dersom man bruger den lovmæssigt...« 1. Timotheusbrev 1,8 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Altsaa er Loven vel hellig, og Budet helligt og retfærdigt og godt.« Romerbrevet 7,12 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Thi den er en Guds Tjener, dig til gode. Men dersom du gør det onde, da frygt; thi den bærer ikke Sværdet forgæves; den er nemlig Guds Tjener, en Hævner til Straf for den, som øver det onde.« Romerbrevet 13,4 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Ve dem, som sige om det onde, at det er godt, og om det gode, at det er ondt, som gøre Mørke til Lys og Lys til Mørke, som gøre bittert til sødt og sødt til bittert!« Esajas 5,20 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Ve dem, som give ugudelige Love og udstede uretfærdige Skrivelser for at fortrænge de ringe fra deres Ret og for at fravende de elendige iblandt mit Folk deres Ret, at Enkerne maa være deres Bytte, og at de kunne berøve de faderløse!« Esajas 10,1–2 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Skulde Ondskabens Trone have Samkvem med dig? den, som gør Uret tvært imod, hvad Ret er?« Salme 94,20 (den autoriserede oversættelse 1871/1907).

Oldkirken

»...ved indførelsen af love kan holde et overmål af ondskab nede blandt folkeslagene.« Irenæus af Lyon, *Mod kætterierne* 5.24.2, overs. Alexander Roberts og William Rambaut, i *The Ante-Nicene Fathers*, udg. af Alexander Roberts og James Donaldson, bd. 1 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885) (oversat fra engelsk efter ANF 1).

7

»Og han sagde: Dette skal være Kongens Vis, som skal regere over eder: Eders Sønner skal han tage sig og sætte dem hos sine Vogne og iblandt sine Ryttere, og de skulle løbe frem foran hans Vogn, og han skal sætte sig dem til

Høvedsmænd over tusinde og Høvedsmænd over halvtredsindstyve og til at pløje hans Pløjning og til at høste hans Høst og til at gøre hans Krigstøj og hans Vogntøj. Og eders Døtre skal han tage til at lave ham Salver og til Kokkepiger og til Bagersker. Han skal og tage eders Agre og eders Vingaarde og eders Oliegaarde, dem som ere gode, og give sine Tjenere. Og af eders Sæd og eders Vingaarde skal han tage Tiende og give sine Hofbetjente og sine Tjenere. Og eders Tjenere og eders Tjenestepiger og eders udvalgte bedste unge Karle og eders Asener skal han tage og bruge til sin Gerning. Han skal tage Tiende af eders smaa Kvæg, og I skulle være hans Tjenere. Og naar I da raabe paa den samme Dag over eders Konge, som I have udvalgt eder, da skal Herren ikke svare eder paa den Dag.« 1. Samuelsbog 8,11–18 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Og der kom en ny Konge over Ægypten, som ikke kendte Josef. Og han sagde til sit Folk: Se, Israels Børns Folk ere flere og talrigere end vi. Velan, vi ville handle klogeligen imod det, at det ikke skal blive mangfoldigt; og det kunde ske, om der blev Lejlighed til en Krig, kunde det ogsaa slaa sig til vore Fjender og føre Krig imod os og drage ud af Landet. Saa satte de Skattebetjente over det, at de skulde plage det med deres Byrder; og man byggede Farao Forraadsstæder, nemlig Pithom og Raamses. Og jo mere de plagede det, desto mere blev det mangfoldigt, og udbredte sig, og de væmmedes ved Israels Børn. Og Ægypterne tvang Israels Børn til at trælle strengt. Og de gjorde dem deres Liv besk med haard Trældom i Ler og i Tegl og med alle Haande Trældom paa Marken; i al deres Trældom, i hvilken de tjente dem, maatte de trælle strengt.« 2. Mosebog 1,8–14 (den autoriserede oversættelse 1871/1907).

8

»Og det faar alle, baade smaa og store, baade rige og fattige, baade frie og Trælle, til at sætte sig et Mærke paa deres højre Haand eller paa deres Pande, for at ingen skal kunne købe eller sælge uden den, som har Mærket, Dyrets Navn eller dets Navns Tal.« Åbenbaringen 13,16–17 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Og der blev givet det at føre Krig imod de hellige og at overvinde dem; og der blev givet det Magt over hver Stamme og Folk og Tungemaal og Folkeslag. Og alle, som bo paa Jorden, skulle tilbede ham, enhver, hvis Navn ikke fra Verdens Grundlæggelse er skrevet i Lammets, det slagtedes, Livets Bog.« Åbenbaringen 13,7–8 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Han sagde saaledes: Det fjerde Dyr betyder, at der skal være et fjerde Rige paa Jorden, som skal blive anderledes end alle Rigerne; og det skal opæde al Jorden og søndertræde den og knuse den. Men de ti Horn betyde, at der af samme Rige skal opstaa ti Konger; og en anden skal opstaa efter dem, og han skal være anderledes end de foregaaende og nedtrykke tre Konger. Og han skal tale Ord imod den Højeste og undertrykke den Højestes hellige og tænke paa at forandre Tider og Lov, og de skulle gives i hans Haand indtil een Tid og Tider og en halv Tid.« Daniel 7,23–25 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Og de ti Horn, som du saa, ere ti Konger, som endnu ikke have faaet Rige, men faa Magt som Konger een Time sammen med Dyret. Disse have eet Sind, og deres Kraft og Magt give de til Dyret.« Åbenbaringen 17,12–13 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Thi Gud har indgivet dem i deres Hjerte at gøre efter hans Sind og at handle af eet Sind og at give Dyret deres Kongemagt, indtil Guds Ord blive fuldbyrdede.« Åbenbaringen 17,17 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Lad ingen bedrage eder i nogen Maade; thi først maa jo Frafaldet komme og Syndens Menneske aabenbares, Fortabelsens Søn, han, som sætter sig imod og ophøjer sig over alt, hvad der kaldes Gud eller Helligdom, saa at han sætter sig i Guds Tempel og udgiver sig selv for at være Gud.« 2. Thessalonikerbrev 2,3–4 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »...om de ti konger, som da skal opstå, mellem hvem det rige, som nu hersker [over jorden], skal deles...« Irenæus af Lyon, *Mod kætterierne* 5.26.1, overs. Alexander Roberts og William Rambaut, i *The Ante-Nicene Fathers*, udg. af Alexander Roberts og James Donaldson, bd. 1 (Buffalo, NY:

Christian Literature Publishing, 1885) (oversat fra engelsk efter ANF 1). »...ved fødernes tær mente han de konger, som skal opstå iblandt dem...« »...billedets ti tær svarer til (lige så mange) demokratier...« »...det fjerde dyrs ti horn er fordelt over ti riger...« Hippolytus af Rom, *Om Kristus og Antikrist*, kap. 25, 27, overs. J. H. MacMahon, i *The Ante-Nicene Fathers*, udg. af Alexander Roberts og James Donaldson, bd. 5 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1886) (oversat fra engelsk efter ANF 5).

9

»Thi for os staar Kampen ikke imod Blod og Kød, men imod Magterne, imod Myndighederne, imod Verdensherskerne i dette Mørke, imod Ondskabens Aandemagter i det himmelske.« Efeserbrevet 6,12 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Og der blev en Kamp i Himmelen: Mikael og hans Engle gave sig til at kæmpe imod Dragen, og Dragen kæmpede og dens Engle. Men de magtede det ikke, og deres Sted fandtes ikke mere i Himmelen. Og den store Drage blev nedstyrtet; den gamle Slange, som kaldes Djævelen og Satan, som forfører den hele Verden, blev nedstyrtet paa Jorden, og hans Engle bleve nedstyrtede med ham.« Åbenbaringen 12,7–9 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Men Persiens Riges Fyrste stod imod mig een og tyve Dage, og se, Mikael, en af de fornemste Fyrster, kom for at hjælpe mig; og jeg fik Overhaand der hos Kongerne af Persien.« Daniel 10,13 (den autoriserede oversættelse 1871/1907).

Ved underskrivelsen af en lov

»Da bleve Kongens Skrivere kaldte i den første Maaned, paa den trettende Dag i den, og der blev skrevet aldeles, som Haman havde befalet, til Kongens Statholdere og til Landshøvdingerne, som vare over hvert Landskab, og til hvert Folks Øverster, til hvert Landskab efter dets Skrift og til hvert Folk efter dets Tungemaal; i Kong Ahasverus's Navn blev der skrevet og beseglet med Kongens Ring.« Esther 3,12 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Derfor opsatte Kong Darius Skriftet og Forbudet.« Daniel 6,10 (den autoriserede oversættelse 1871/1907).

10

Forbud mod tilbedelsen af Kristus og forsamlingen i hans navn

»Alle overordnede i Riget, Befalingsmændende og Statholderne, Raadsherrerne og Landshøvdingerne have raadslaget med hverandre om, at Kongen skal stadfæste en Befaling og bekræfte et Forbud, at hver, som beder en Bøn til nogen Gud eller noget Menneske i tredive Dage uden til dig, o Konge! skal kastes i Løvekulen.« Daniel 6,8 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Og de kaldte dem ind og forbøde dem aldeles at tale eller lære i Jesu Navn.« Apostlenes Gerninger 4,18 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Vi bøde eder alvorligt, at I ikke maatte lære i dette Navn, og se, I have fyldt Jerusalem med eders Lære, og I ville bringe dette Menneskes Blod over os!« Apostlenes Gerninger 5,28 (den autoriserede oversættelse 1871/1907).

De midler, hvorved mennesker kan forblive frie

»Og der blev ingen Smed funden i al Israels Land; thi Filisterne sagde: At Hebræerne ikke skulde gøre Sværd eller Spyd. Derfor maatte al Israel fare ned til Filisterne, at hver kunde faa sit Plovjern og sin Hakke og sin Økse og sin Spade skærpet; og de havde skarpe File til Spader og Hakker og Treforke og Økser, og saa ofte Æggen var sløvet paa

Spader, og naar de skulde have en Braad sat ind. Og det skete paa Stridens Dag, at der ikke blev funden Sværd eller Spyd i nogen af Folkets Haand, som var med Saul og med Jonathan; dog fandtes der hos Saul og hos Jonathan, hans Søn.« 1. Samuelsbog 13,19–22 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »...Men nu, den, som har en Pung, tage den med, ligesaa ogsaa en Taske; og den, som ikke har noget Sværd, sælge sin Kappe og købe et!« Lukas 22,36 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Om nogen Tyv bliver greben, idet han bryder ind, og bliver slagen og dør, skal ingen Bloddom udgaa for hans Skyld.« 2. Mosebog 22,2 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Og jeg saa til og rejste mig og sagde til de ypperste og til Forstanderne og til det øvrige Folk: Frygter ikke for deres Ansigt, tænker paa den store og forfærdelige Herre og strider før eders Brødre, eders Sønner og eders Døtre, eders Hustruer og eders Huse!« Nehemias 4,14 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »De, som byggede paa Muren, og Lastdragerne og de, som læssede paa, udførte med, deres ene Haand Arbejdet, og med den anden holdt de Vaabnet. Og de, som byggede, havde hver sit Sværd bundet ved sine Lænder og byggede saa; og den, som blæste i Trompeten, var hos mig.« Nehemias 4,17–18 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Lovet være Herren, min Klippe! han, som lærer mine Hænder til Striden, mine Fingre til Krigen...« Salme 144,1 (den autoriserede oversættelse 1871/1907).

Oldkirken

»Den, som ikke afværger skade fra en ven, når han kan, er lige så meget skyld i den som den, der forvolder den.« Ambrosius af Milano, *Om præsternes pligter* 1.36.179, overs. H. de Romestin, i *Nicene and Post-Nicene Fathers*, 2. række, bd. 10, udg. af Philip Schaff og Henry Wace (New York: Christian Literature Publishing, 1896) (oversat fra engelsk efter NPNF2 10). »For modet, som i krig bevarer ens fædreland mod barbarerne eller hjemme forsvarer de svage eller kammeraterne mod røvere, er fuldt af retfærdighed...« Ambrosius af Milano, *Om præsternes pligter* 1.27.129, overs. H. de Romestin, i *Nicene and Post-Nicene Fathers*, 2. række, bd. 10, udg. af Philip Schaff og Henry Wace (New York: Christian Literature Publishing, 1896) (oversat fra engelsk efter NPNF2 10).

11

Medernes og persernes lov, som ikke kan tilbagekaldes

»Nu, o Konge! skal du stadfæste Forbudet og opsætte det skriftligt, at det ikke kan forandres, efter Medernes og Persernes Lov, som ikke kan tilbagekaldes.« Daniel 6,9 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Da kom disse Mænd i Hobetal til Kongen, og de sagde til Kongen: Vid, o Konge! at det er Medernes og Persernes Lov, at intet Forbud og ingen Befaling, som Kongen stadfæster, kan forandres.« Daniel 6,16 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Saa skriver nu I om Jøderne, saasom eder godt synes, i Kongens Navn, og forsegler det med Kongens Ring; thi den Skrift, som er skreven i Kongens Navn og er bleven forseglet med Kongens Ring, er ikke til at tilbagekalde.« Esther 8,8 (den autoriserede oversættelse 1871/1907).

For Gud er alle ting mulige

»Min Gud sendte sin Engel og lukkede Løvernes Mund, saa at de ikke have gjort mig Skade, efterdi jeg er funden uskyldig for ham, og heller ikke for dig har jeg begaaet nogen Misgerning, o Konge!« Daniel 6,23 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »At Kongen gav Jøderne, som vare i hver Stad, Lov til at samles og at værge

for deres Liv, at ødelægge, at ihjelslaa og at udrydde alt Folkets og Landskabernes Magt, som trængte dem, smaa Børn og Kvinder, og at røve Bytte fra dem...« Esther 8,11 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Og se, en Herrens Engel stod der, og et Lys straalede i Fangerummet, og han slog Peter i Siden og vækkede ham og sagde: „Staa op i Hast!“ og Lænkerne faldt ham af Hænderne. Og Engelen sagde til ham: „Bind op om dig, og bind dine Sandaler paa!“ Og han gjorde saa. Og han siger til ham: „Kast din Kappe om dig, og følg mig!“ Og han gik ud og fulgte ham, og han vidste ikke, at det, som skete ved Engelen, var virkeligt, men mente, at han saa et Syn. Men de gik igennem den første og den anden Vagt og kom til den Jernport, som førte ud til Staden; denne aabnede sig for dem af sig selv, og de kom ud og gik en Gade frem, og straks skiltes Engelen fra ham.« Apostlenes Gerninger 12,7–10 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Thi intet vil være umuligt for Gud.« Lukas 1,37 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »...For Mennesker er dette umuligt, men for Gud ere alle Ting mulige.« Matthæus 19,26 (den autoriserede oversættelse 1871/1907).

12

Bøn

»...og mit Folk, som er kaldet efter mit Navn, ydmyger sig, og de bede og søge mit Ansigt og omvende sig fra deres onde Vej: Saa vil jeg høre fra Himmelen af og forlade dem deres Synder og gøre deres Land sundt.« 2. Krønikebog 7,14 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »...beder uafladelig...« 1. Thessalonikerbrev 5,17 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Bekender derfor Synderne for hverandre og beder for hverandre, for at I maa blive helbredede; en retfærdigs Bøn formaar meget, naar den er alvorlig.« Jakobsbrevet 5,16 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Men han talte til dem en Lignelse om, at de burde altid bede og ikke blive trætte...« Lukas 18,1 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Vaager og beder, for at I ikke skulle falde i Fristelse! Aanden er vel redebon, men Kødet er skrøbeligt.« Matthæus 26,41 (den autoriserede oversættelse 1871/1907).

At komme sammen

»...og lader os give Agt paa hverandre, saa vi opflamme hverandre til Kærlighed og gode Gerninger og ikke forlade vor egen Forsamling, som nogle have for Skik, men formane hverandre, og det saa meget mere, som I se, at Dagen nærmer sig.« Hebræerbrevet 10,24–25 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Og de holdt fast ved Apostlenes Lære og Samfundet, Brødets Brydelse og Bønnerne.« Apostlenes Gerninger 2,42 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Og idet de hver Dag vedholdende og endrægtigt kom i Helligdommen og brød Brødet hjemme, fik de deres Føde med Fryd og i Hjertets Enfold, idet de lovede Gud og havde Yndest hos hele Folket. Men Herren føjede daglig til dem nogle, som lode sig frelse.« Apostlenes Gerninger 2,46–47 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Thi hvor to eller tre ere forsamlede om mit Navn, der er jeg midt iblandt dem.« Matthæus 18,20 (den autoriserede oversættelse 1871/1907).

Tjenesten for Gud

»Og om det mishager eder at tjene Herren, saa udvælger eder i Dag, hvem I ville tjene, enten de Guder, som eders Fædre, der vare paa hin Side Floden, tjente, eller Amoriternes Guder, i hvis Land I bo; men jeg og mit Hus, vi ville tjene Herren.« Josva 24,15 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Jeg formaner eder altsaa, Brødre! ved Guds

Barmhjertighed, til at fremstille eders Legemer som et levende, helligt, Gud velbehageligt Offer; dette er eders fornuftige Gudsdyrkelse.« Romerbrevet 12,1 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Hvad I end foretage eder, saa gører det af Hjertet, som for Herren og ikke for Mennesker, da I vide, at I af Herren skulle faa Arven til Vederlag; det er den Herre Kristus, I tjene.« Kolossenserbrevet 3,23–24 (den autoriserede oversættelse 1871/1907).

At stå sammen i enhed

»Kun skulle I leve Kristi Evangelium værdigt, for at, hvad enten jeg kommer og ser eder eller er fraværende, jeg dog kan høre om eder, at I staa faste i een Aand, saa at I med een Sjæl stride tilsammen for Troen paa Evangeliet...« Filipperbrevet 1,27 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Se, hvor godt og hvor lifligt er det, at Brødre ogsaa bo tilsammen...« Salme 133,1 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »...og gøre eder Flid for at bevare Aandens Enhed i Fredens Baand; eet Legeme og een Aand, ligesom I ogsaa bleve kaldede til eet Haab i eders Kaldelse; een Herre, een Tro, een Daab, een Gud og alles Fader, som er over alle og igennem alle og i alle!« Efeserbrevet 4,3–6 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Men jeg beder ikke alene for disse, men ogsaa for dem, som ved deres Ord tro paa mig, at de maa alle være eet; ligesom du, Fader! i mig, og jeg i dig, at ogsaa de skulle være eet i os, for at Verden maa tro, at du har udsendt mig.« Johannes 17,20–21 (den autoriserede oversættelse 1871/1907).

Himlens borgere, fremmede i denne verden

»Thi vort Borgerskab er i Himlene, hvorfra vi ogsaa forvente som Frelser den Herre Jesus Kristus...« Filipperbrevet 3,20 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »I Tro døde alle disse uden at have opnaaet Forjættelserne; men de saa dem langt borte og hilsede dem og bekendte, at de vare fremmede og Udlændinge paa Jorden.« Hebræerbrevet 11,13 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »I elskede! jeg formaner eder som fremmede og Udlændinge til at afholde eder fra kødelige Lyster, som jo føre Krig imod Sjælen...« 1. Petersbrev 2,11 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Saa ere I da ikke mere fremmede og Udlændinge, men I ere de helliges Medborgere og Guds Husfolk...« Efeserbrevet 2,19 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Jeg har givet dem dit Ord; og Verden har hadet dem, fordi de ikke ere af Verden, ligesom jeg ikke er af Verden. Jeg beder ikke om, at du vil tage dem ud af Verden, men at du vil bevare dem fra det onde. De ere ikke af Verden, ligesom jeg ikke er af Verden.« Johannes 17,14–16 (den autoriserede oversættelse 1871/1907).

Troens gode strid

»...strid Troens gode Strid, grib det evige Liv, til hvilket du er bleven kaldet og har aflagt den gode Bekendelse for mange Vidner.« 1. Timotheusbrev 6,12 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »Jeg har stridt den gode Strid, fuldkommet Løbet og bevaret Troen...« 2. Timotheusbrev 4,7 (den autoriserede oversættelse 1871/1907). »I elskede! da det laa mig alvorligt paa Sinde at skrive til eder om vor fælles Frelse, fandt jeg det nødvendigt at skrive til eder med Formaning om at stride for den Tro, som een Gang er bleven overgiven de hellige.« Judasbrevet 3 (den autoriserede oversættelse 1871/1907).

Oldkirken

»De bor i deres egne lande, men blot som fremmede. Som borgere har de del i alt med andre og tåler dog alt som udlændinge. Hvert fremmed land er for dem som deres fædreland, og hvert fødeland som et fremmed land. De gifter sig, ligesom alle [andre]; de får børn; men de tilintetgør ikke deres afkom. De har fælles bord, men ikke fælles leje. De er i kødet, men de lever ikke efter kødet. De tilbringer deres dage på jorden, men de er borgere i himlen.« *Brevet til Diognet*, kap. 5, i *The Ante-Nicene Fathers*, udg. af Alexander Roberts og James Donaldson, bd. 1 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885) (oversat fra engelsk efter ANF 1). »Sørg derfor for ofte at komme sammen for at takke Gud og forkynde hans pris. For når I ofte forsamles på samme sted, bliver Satans magter tilintetgjort...« Ignatius af Antiokia, *Brevet til efeserne*, kap. 13, i *The Ante-Nicene Fathers*, udg. af Alexander Roberts og James Donaldson, bd. 1 (Buffalo, NY: Christian Literature Publishing, 1885) (oversat fra engelsk efter ANF 1).